

Тетяна Григолінська
Наукова керівниця – доц. Бигар Г.П.

Емоційний інтелект і соціалізація молодших школярів

Особистість учителя відіграє важливу роль в освітньому процесі початкової школи. Взаємини між учителем і дітьми тісні та емоційні. Учні проявляють прихильність до педагога: вони можуть обіймати його, тримати за руку, звертатися з безліччю запитань і ділитися особистими переживаннями.

Учитель початкових класів повинен усвідомлювати цю особливість і прагнути зберігати позитивний емоційний зв'язок з учнями. Важливо уникати прояву негативних емоцій, навіть якщо виникають труднощі на роботі, в тому чи особисті проблеми. Високий рівень емоційного інтелекту допомагає педагогу контролювати власний емоційний стан і керувати емоціями дітей, створюючи сприятливу атмосферу в класі.

Актуальність проблеми розвитку емоційного інтелекту чітко зазначена вченими Є. Носенко та Н. Ковригою [2] в теоретичному, соціальному та педагогічному аспектах. Вони Азазначають, що у педагогічному контексті досі не розроблено наукового підходу до цілеспрямованого формування у процесі навчання та виховання емоційної розумності суб'єктів навчання на основі експериментального вивчення особливостей перебігу емоційних процесів, станів і стійких властивостей особистості.

Формування емоційного інтелекту є важливим чинником психічного здоров'я молодших школярів, оскільки воно допомагає дітям краще розуміти власні емоції, керувати ними та будувати гармонійні стосунки з оточуючими.

Усвідомлення та розуміння власних емоцій є важливим аспектом особистісного розвитку. Уміння розпізнавати й аналізувати свої почуття сприяє формуванню соціальних навичок у молоді. Діти, які можуть ідентифікувати свої емоції, легше справляються зі стресом, ліпше сприймають оточуючих і будують гармонійні стосунки з іншими. Глибоке розуміння власних емоцій та вміння ними керувати є важливим

інструментом для молодших школярів, що впливає на їхню здатність долати виклики сучасного світу.

Зокрема, батьки відіграють важливу роль у вихованні емоційної культури дітей молодшого шкільного віку, оскільки саме в сім'ї закладаються основи емоційного інтелекту. О.Мельник наголошує, що значний вплив на цей процес має емоційна культура самих батьків, стиль їхніх взаємин, а також здатність допомагати дітям усвідомлювати та виражати власні емоції й розуміти почуття інших. Важливе також виховання моральних почуттів і формування звичок відповідального ставлення до обов'язків, членів сім'ї, предметів [1].

Емоції та емоційний інтелект відіграють ключову роль у розвитку пізнавальних інтересів молодших школярів і є важливим фактором їхнього успішного навчання. Емоційний розвиток і рівень емоційного благополуччя визначають успішність у навчанні, соціальних контактах, самореалізації та адаптації до колективу і суспільства в цілому.

Вчителі та батьки відіграють важливу роль у розвитку емоційного інтелекту. Учителі можуть створити дружню атмосферу у класі, навчити дітей контролювати свої емоції та залагоджувати конфлікти мирним шляхом. Батьки, з іншого боку, повинні бути прикладом для своїх дітей, висловлюючи свої почуття, підтримуючи їхні емоційні стани та допомагаючи їм справлятися зі стресом.

Емоційний інтелект є важливим фактором соціального розвитку дітей молодшого шкільного віку. Його розвиток допомагає дітям адаптуватися в соціумі, будувати гармонійні стосунки та розвивати позитивну самооцінку.

Список літератури

1. Мельник О. Підготовка вчителів початкових класів до формування емоційного інтелекту учнів. *Початкова школа*. 2019. № 11. С. 51-55.
2. Носенко Е.Л., Коврига Н.В. Емоційний інтелект: концептуалізація феномену, основні функції: монографія. Київ: Вища школа, 2003. С.67-23.